

Muzejní kukátko: Dětství na dvou i čtyřech kolech

Dětský kočárek. Fenomén, ve kterém strávila nejranější dětství většina z nás. Jakkoliv by se ale mohlo zdát, že je tu s námi odnepaměti, není tomu tak.

Předně je těžké určit, kdy se objevil „na scéně“ poprvé. Jako jistý vývojový předstupeň můžeme označit obyčejné plachty, na Valašsku trávnice, které bylo možné snadno kamkoliv zavěsit. V přírodě se věšela na tři proti sobě vzepřené větve, v místnosti pak ke stropnímu trámu. Až do 20. století se děti také ukládaly do dlabaných neciček, a na delší trasy převážely v žebříňáčku či vozíku, na kterém ale bylo přiloženo k dalšímu nákladu.

Jeden z nejstarších dětských kočárků v muzejní sbírce, bíle lakovaný trakárek z 80. let 19. století. Foto: M. Ošťádal

K vůbec prvním sériově vyráběným vozítkům pro děti patřily tříkolky, jejichž obliba přišla z kontinentální Anglie v poslední čtvrtině 19. století. Netypicky tři kola měly z toho důvodu, že v zemi původu byla čtyřkolá vozítka považována za dopravní prostředek a nesmělo se s nimi na chodník. V téže době bylo možné u nás potkávat jinou zajímavost, cosi jako dřevěnou stoličku na dvou velkých kolech s opěrnými nožkami a rukojetmi připomínajícími trakař, kde na sedátku trůnilo už odrostlejší dítě. Ne náhodou tyto transportní „židle“ připomínaly opravdu židli, neboť jejich původ je potřeba hledat v kolečkových křeslech pro invalidy. Tudy ale cesta dalšího vývoje nevedla a děti se záhy začaly vozit v nejrůznějších čtyřkolých vozítkách. A co Vy, milí čtenáři, pamatujete si svůj první dopravní prostředek? Přijďte si zavzpomínat na vsetínský zámek – výstava více než šesti desítek historických kočárků pro děti i pro panenky je tam k vidění už jen do konce srpna!

Ivana Spitzer Ostřanská,
historička Muzea regionu Valašsko